

hindrer, at argentinsk Kød kan indføres hertil. Hvis Forbrugerne kræver Adgang til at faa argentinsk Kød, og de kan overvinde de hygiejniske Betragtninger, som har stillet sig hindrende derfor, tør jeg forsikre — saa meget Kendskab har jeg til Landbrugskredse —, at der ikke fra Landbrugets Side skal løfte sig nogen Røst derimod.

Det ærede Medlem Hr. Willesen udkastede den Tanke, om man ikke kunde skære alle Erhvervsbevillinger bort, ikke blot denne, men ogsaa alle de andre til Landbruget og naturligvis ogsaa til alle de andre Erhverv, saa kunde man maaske, sagde det ærede Medlem, lade være med at gaa saa haardt frem mod de Bevillinger, som var mere omfindtlige. Det ærede Medlem nævnte Aldersrenten, og han kunde jo godt have taget Lønningsudgifterne med ved samme Lejlighed. Jeg vil nu sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlem her udtaler sig uden noget som helst Perspektiv, for det, man kan kalde Erhvervsbevillinger paa Finansloven, er jo i Sammenligning med de meget betydelige Udgifter, som Aldersrenteloven paalægger det offentlige, for ikke at tale om Lønningsudgifterne, en ren Bagatel. Det drejer sig kun om faa Millioner Kroner, selv om vi vilde stryge alle Erhvervsbevillinger. Her er nu foreslaaet en Nedsættelse af Landbrugets Erhvervsbevillinger, der rundt regnet ligger mellem 30 og 40 pCt. Til Trods for, at disse Bevillinger gennemgaaende aldeles ikke har deltaget i Udgiftstigningen fra 1914, til Trods for, at de staar paa det samme Niveau som i 1914, foreslaas de dog nu for de allerflestes Vedkommende nedsat med 30—40 pCt. Naar man sammenligner det med Aldersrenten, der er vokset fra 1914 op til det 5-dobbelte og nu foreslaas nedsat med ca. 15 pCt., saaledes at den stadig er 4 Gange saa høj, som den var i 1914, saa at man paa ingen Maade kan hævde, at med denne Nedsættelse er Kronestigningen respekteret, synes jeg, man kommer ud i Betragtninger, som ikke har noget som helst med Virkeligheden at gøre. For de sociale Love og for Lønningsbudgetterne er disse saakaldte Erhvervsbevillinger fuldkommen ligegyldige, en ren Bagatel. Men naar de tages med her, er det, fordi der skal være Rimelighed i alting, og naar vi sætter Udgifterne ned paa eet Omraade, maa de sættes ned overalt, og de er endogsaa, skønt det hele ikke betyder saa overordentlig meget, særlig stærkt reduceret netop for Erhvervsbevillingerens Vedkommende.

Sluttelig skal jeg overfor det ærede

Medlem Hr. Pinholt sige, at det Forhold, han fremdrog med Hensyn til Udstilling af ældre Dyr paa Fællesskuerne, som kunde blive en Nødvendighed, naar Statsskuerne ophæves, selvfølgelig fortjener nøje Overvejelse. Her paa Øerne vil det neppe give Anledning til Vanskeligheder, idet man her meget vel kan sende de ældre Dyr til de provinsielle Fællesskuer og faa dem bedømt dér, men det er vist ganske rigtigt, at i den store Landsdel Jylland bliver man nødt til at samle de ældre Dyr paa Fællesskuerne for lignende Omraader, som de jyske Statsskuer hidtil har omfattet. Men det er jo et Forhold, der nærmere kan overvejes, jeg vil ikke tro, at det vil give Anledning til særlige Vanskeligheder. Jeg skal i saa Henseende gøre opmærksom paa, at der i Lovforslagets § 8 staa, at disse ældre Dyr, for saa vidt som de benyttes som Avlsdyr i Foreninger — det er jo dér, det har sin Interesse —, skal være præmierede ved et Fællesskue og efter det fyldte 3die Aar have faaet Pengepræmie som Individ eller for Afkom paa et Fællesskue, medmindre særlige Forhold umuliggør dette. Der er altsaa taget et Forbehold, som giver Ministeriet Adgang til at træffe anden Bestemmelse, men hvis det ønskes, kan dette Forhold jo ogsaa overvejes i et eventuelt Udvalg.

Jeg tror med disse Bemærkninger at have svaret Ordførerne paa de Udtalelser, der er fremsat, og jeg takker dem endnu en Gang for velvillig Modtagelse af dette Lovforslag.

Clausager: Det ærede Medlem Hr. Bording gav mig en Finte, fordi jeg havde holdt en lang Tale, der egentlig ikke kom Sagen ved. Det hænger saadan sammen, at jeg i Gaar læste den Tale, det ærede Medlem som Landbrugsminister holdt i Fjor, da han fremsatte et tilsvarende Lovforslag, og dér var han i høj Grad inde paa det, som jeg ogsaa var inde paa. Det var jo en mærkelig Tale, han den Gang holdt, og jeg syntes, den trængte til at blive revideret en Smule. Jeg fulgte hans Eksempel — jeg kan i Sandhed sige: Det har man for sin Villighed.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at i Fjor havde bl. a. det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagt, at Landbrugsministerens — altsaa den forhenværende Landbrugsministers — Fremsættelsestale var præget af en daarlig landbrugsministeriel Samvittighed. Ja, det forstaa jeg i og for sig godt, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, for det ærede Medlem Hr. Bording var i denne Forelæggelsestale inde paa, at det var et